

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lisnic Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui,

Tomac Constantin XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 22.06.2021 – 23.07.2021;

Instanța de apel: 19.08.2021 – 18.01.2021;

Instanța de recurs: 11.04.2022 – 29.06.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 23 iulie 2021, Tomac Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 160 (una sută șaizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Tomac Constantin la XXXXX în jurul orelor 02.30 min., nedeținând permis de conducere, încălcând cerințele art. 14 pct. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care determină că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o

stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a urcat la volanul automobilului de model „Renault Laguna” cu numere de înregistrare XXXXX și conducându-l pe str. XXXXX mun. XXXXX, a fost stopat de către colaboratorii de poliție, care i-au propus legal testarea alcoolscoptică la conținutul de alcool în aerul expirat cu aparatul „Drager Alcotest 8510 RO”, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

În cadrul documentării cazului dat, fiind suspectat de conducerea unității de transport în stare de ebrietate alcoolică, pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, conducătorul auto Tomac Constantin, de către colaboratorii de poliție, a fost supus testării alcoolscopice cu alcooltestul din dotare „Drager”, în urma cărui fapt s-a constatat că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Tomac Constantin, conform extrasului de tichet nr. XXX din 12.06.2021, este de 0,49 mg/1, care constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Potrivit art.134¹² alin. (3) Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/1 și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/1 și mai mult.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere a mijloacelor de transport.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel procurorul în Procuratura raionului Soroca, Cebotari Serghei, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei de către instanța de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Tomac Constantin să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea cerințelor sale *procurorul* a susținut că, instanța de judecată just a stabilit circumstanțele cauzei și corect a calificat faptele inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, însă pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă pentru săvârșirea faptelor incriminate inculpatului și nu corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei, stabilite de art. 75 alin. (1) Cod penal.

A menționat că deși infracțiunea prevăzută la art. 264¹ alin. (4) Cod penal se califică drept una ușoară, la alegerea categoriei de pedeapsă instanța a luat în considerație că inculpatul și-a recunoscut vina, de atitudinea acestuia, până și după comiterea infracțiunii. Recunoașterea vinei de care inculpat este o circumstanță care a fost luată în calcul deja de către instanță la admiterea cererii privind examinarea cauzei

penale în procedură simplificată și nu este cazul de a dubla menționarea faptului dat și la alegerea categoriei de pedeapsa, deoarece inculpatului deja beneficiază de indulgența legii la calcularea mărimii pedepsei penale.

Cu privire la atitudinea inculpatului față de cele săvârșite, precum și de comportamentul lui în timpul și după comiterea infracțiunii, recurentul a menționat că acesta nu și-a exprimat în nici un mod atitudinea și din contra a manifestat un comportament indiferent față de cele comise, considerând faptul dat o încălcare nesemnificativă comisă din partea lui. Or, prin Hotărârea Judecătorei Soroca din 27 iunie 2018 a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (4) Cod contravențional, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 450 u.c. echivalent a 22 500 lei, amendă care nu a fost achitată până la moment, deși în cadrul urmăririi penale, la înaintarea învinuirii, precum și până la începerea examinării judecătorești inculpatul a fost preîntâmpinat despre necesitatea achitării amenzii aplicate, acesta într-un mod ușuratic a menționat că nu dispune de surse financiare pentru așa ceva.

În opinia acuzării, faptul dat vine să concretizeze comportamentul inculpatului, care este lipsit de atitudine față de fenomenul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate și de faptul că în privința lui există o hotărâre judecătorească definitivă, pe care nu are de gând să o execute. La fel, fapta contravențională cât și cea penală, de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, reprezintă același pericol social, iar în Republica Moldova acest fenomen ea amploare, și doar o reacționare prontă prin stabilirea unor pedepse reale, executate integral, ar fi în stare de a contribui la reducerea lui. Pedeapsa este echitabilă numai atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lor, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

A concluzionat că în cazul în care inculpatul Tomac Constantin va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea, ultimul va simți efectul legii penale, având suficient timp de a-și revedea comportamentul său deviant și de a sta pe calea corijării. Or, inculpatul Tomac Constantin la locul de trai se caracterizează satisfăcător, nu este de la prima abatere de genul celei comise, nu a luat nici o atitudine față de pedeapsa aplicată anterior, având suficient timp pentru aceasta, și pentru ca să-și revadă comportamentul deviant și să stea pe calea corijării, iar aplicarea unei pedepse cu închisoarea ar fi una echitabilă și va preveni comiterea de noi infracțiuni de acest gen atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 ianuarie 2022, s-a respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La pronunțarea hotărârii adoptate, instanța de apel a statuat că pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel s-au întreprins toate măsurile de asigurare a

prezenței inculpatului Tomac Constantin în ședința de judecată, însă acestea nu s-au soldat cu rezultate pozitive, astfel, examinând chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul alin. (6) art. 321 Cod de procedură penală, constatând că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatului Tomac Constantin în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Din conținutul apelului formulat de către partea acuzării, rezultă că, sentința primei instanțe este contestată sub aspectul individualizării pedepsei penale, astfel, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Tomac Constantin, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, motiv din care apelul acuzatorului de stat urmează a fi respins ca nefondat.

Instanța de apel a accentuat că pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Quantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța de apel a relevat că inculpatul Tomac Constantin și-a recunoscut vina, anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, lipsa circumstanțelor agravante.

De asemenea, instanța de apel a reținut că prima instanță a respectat prevederile art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, mai mult, inculpatul a recunoscut

săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire, astfel, prima instanță justificat a considerat necesar aplicarea în privința lui Tomac Constantin a unei pedepsei penale sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a specificat că pedeapsa prevăzută de Legea penală pentru infracțiunea săvârșită de inculpat este închisoare de la 3 la 7 ani. În speță, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului Tomac Constantin, instanța de apel a reiterat gravitatea infracțiunii săvârșite și anume că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, că și-a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, anterior nu a fost condamnat, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării asupra inculpatului, precum și condițiile de viața ale familiei acestuia.

În atare circumstanțe, instanța de apel a considerat neîntemeiate solicitările procurorului, care a pledat pentru aplicarea față de inculpatul Tomac Constantin a unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 4 luni, de vreme ce, în cadrul cercetării judecătorești nu s-a stabilit careva circumstanțe ce ar genera aplicarea unei asemenea pedepse, în situația în care, Tomac Constantin și-a recunoscut vina, anterior nu a fost condamnat, este la prima sa abatere penală, nu prezintă careva pericol pentru societate, prin urmare, inculpatului este necesar de ai fi acordată posibilitatea să îndreptățească încrederea acordată de instanța de judecată

Instanța de apel a considerat declarative și neîntemeiate afirmațiile acuzatorului de stat precum că Tomac Constantin anterior a fost supus răspunderii contravenționale pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă prin Hotărârea Judecătoriei Soroca din XXXXX, pedeapsă neexecutată până la momentul respectiv, ceea ce denotă faptul că inculpatul nu a tras concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, or, această împrejurare nu poate fi apreciată de către instanță ca fiind o circumstanță agravantă prin prisma art. 77 Cod penal, ce ar putea influența la individualizarea pedepsei.

Mai mult ca atât, instanța de apel a relevat că neexecutarea unei sancțiunii contravenționale stabilită anterior lui Tomac Constantin nu constituie în sine un temei suficient pentru a concluziona că legea contravențională nu și-a atins scopul, iar Tomac Constantin nu a mers pe calea corijării. Or, potrivit normelor Codului contravențional și Codului de executare, intră în competența organului investit cu atribuții de executare a pedepsei sub formă de amendă contravențională să întreprindă toate măsurile necesare în vederea executării sancțiunii contravenționale și atingerea scopului legii, inclusiv și prin întreprinderea măsurilor de constrângere prevăzute la art. 34 alin. (4) Cod contravențional.

În concluzie, instanța de apel a statuat că pedeapsa stabilită de către instanța de fond lui Tomac Constantin, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de Circumscripției Bălți, Lisnic Eena, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în latura contestată, cu dispunerea rejudecării cauzei.

5.1. În motivarea solicitărilor din recursul declarat, procurorul invocă că instanța de apel deși a constatat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ ain.(4) Cod penal, a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă și nu a ținut cont de modul de comitere a infracțiunii, de starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, de motivul săvârșirii, scopul urmărit, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială a acestuia, de comportamentul acestuia pe parcursul judecării cauzei.

Menționează că sunt probe scrise și recunoscute de către Tomac Constantin că nu dispune de bani pentru a executa pedeapsa stabilită sub formă de amendă prin hotărârea Judecătorei Soroca din 27 iunie 2018, ultimul nici nu a conștientizat fapta comisă și este predispus de a mai comite astfel de fapte, ori, acesta la 12 iunie 2021 conștientizând faptul că nu deține permis pentru conducerea mijloacelor de transport și că se află în stare de ebrietate, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „Renault Laguna” și l-a condus prin orașul Soroca până la momentul stopării de către colaboratorii de poliție.

Mai invocă că, un alt criteriu care nu a fost luat în calcul la stabilirea pedepsei de către instanța de apel constituie și comportamentul inculpatului care pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel s-a ascuns de la prezentarea în fața Colegiului, astfel, la 30 noiembrie 2021, prin încheiere a fost anunțat în căutare cu aplicarea măsurii de constrângere, obligarea de a se prezenta în fața instanței .

În descriptivul deciziei adoptate instanța de apel eronat a menționat că „atât în faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond și cea de apel, inculpatul Tomac Constantin a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise”.

Consideră că instanța de apel nu a clarificat obiectiv, în comparație cu prima instanță, corectitudinea stabilirii pedepsei penale inculpatului Tomac Constantin, adoptând o decizie nemotivată în această latură.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

De asemenea, conform prevederilor expuse în art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

Din textul recursului, rezultă că acuzatorul de stat își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită lui Tomac Constantin, făcând referire la temeiul pentru recurs de la pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, dar și la pct. 6) al aceleiași norme, potrivit căreia instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Având în vedere că recurentul nu critică stabilirea vinovăției sau încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, instanța de recurs nu se va expune la aceste capitole, verificând hotărârea instanței de apel doar sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului.

Revenind la speța dedusă judecării, Colegiul penal constată cu certitudine că sancțiunea prescrisă la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede două forme alternative de pedeapsă: muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 1 ani. Pentru justa efectuare a operațiunii de individualizare a pedepsei în privința lui Tomac Constantin urmează să se țină seama de prevederile din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de o reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, noile limite de pedeapsă a categoriei – muncă neremunerată în folosul

comunității, în cauza dată, va constitui de la 133 ore până la 160 ore. De aici rezultă că, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă în limita maximă, calculată potrivit rigorilor normei precitate *supra*.

Concomitent, instanța de apel corect a trasat concluzia că *deși Tomac Constantin, anterior a fost tras la răspundere contravențională pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, faptul dat, nu constituie un temei plauzibil de a-i stabili acestuia cea mai aspră categorie de pedeapsă prevăzută de legea penală, or, inculpatul și-a recunoscut vina și este la prima sa abatere penală.*

Totodată, simplul motiv că inculpatul nu a executat pedeapsa sub formă de amendă stabilită prin Hotărârea Judecătorei Soroca din XXXXX, nu poate fi apreciat de către instanța de recurs ca circumstanță agravantă și ai stabili inculpatului Tomac Constantin pedeapsa sub formă de închisoare.

Mai mult, instanța de recurs explică recurentului că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate sau de altă categorie, iar în formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, care au fost luate în considerare de instanța de apel.

Pe cale de consecință, Colegiul penal menționează că, la caz, nu se constată vreun temei pentru redozarea pedepsei în privința inculpatului Tomac Constantin, iar sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, după cum a fost stabilită de către instanțele de fond răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal relevă că criticile formulate de recurent sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea inculpatului și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența

CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către procuror, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui *Tomac Constantin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *03 august 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana